

ВОЛОДИМИР РАДЗИКЕВИЧ

ПРИЛЕТІЛА ЗИМА БІЛА

ВОЛОДИМИР РАДЗИКЕВИЧ

**П Р И Л Е Т І Л А
З И М А
Б І Л А**

ІЛЮСТРАЦІЇ

НІНИ МУДРИК-МРИЦ

Видавництво «Хвилі Дністра»

Клівленд

1959

***П**рилетіла зима біла...
Білим снігом поля вкрила.
Замела стежки, доріжки.
Сірий зайчик змерз у ніжки,
Заховався в білий пух,
Сховав ніжки під кожух.*

Стрибнула з кущів серна,
Головою повела
І ніжками у сніг б'є:
Може де травичка є?
Розгорнула скрізь сніжок,
Знайшла мокрий моріжок.

Прокинулася вивірка у дуплі,
Поскочила сюди - туди по гіллі.
Поглянула бистрим очком довкруги,
Побачила: лежать білі ще сніги.
Довгим хвостом білий сніжок замела,
Лягать-спати у криївку потягла.

*По́за селом є лісок.
Під лісочком є горбок.
Там гуляє дітвора́,
Крик лунає: гурра - га!
Посідали у санчата
Тут хлопчики, там дівчата.*

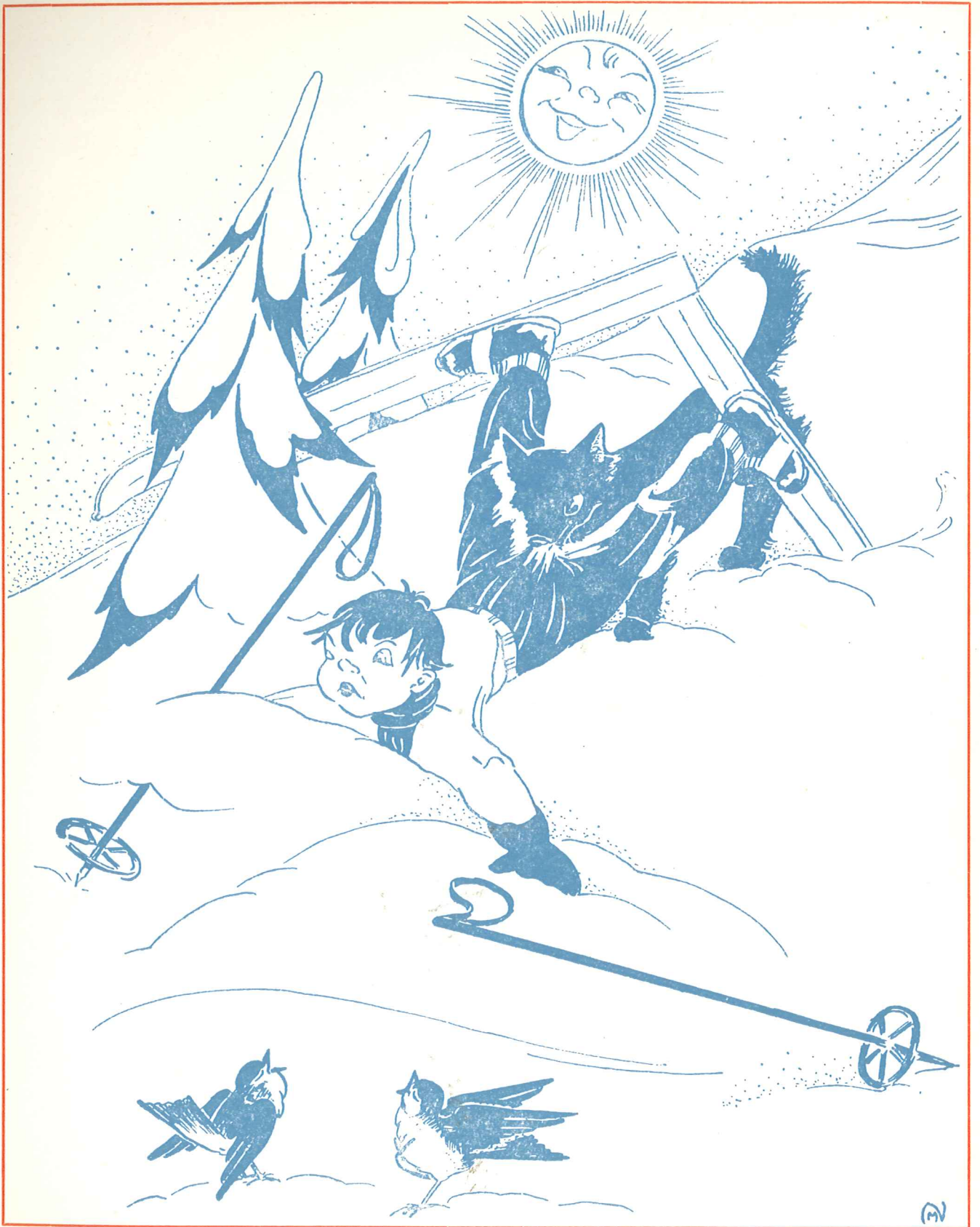

Андрій злетів у долину,
Павло подер кожушину,
Ніс розбив собі Микола...
Гомін, радість, сміх довкола.

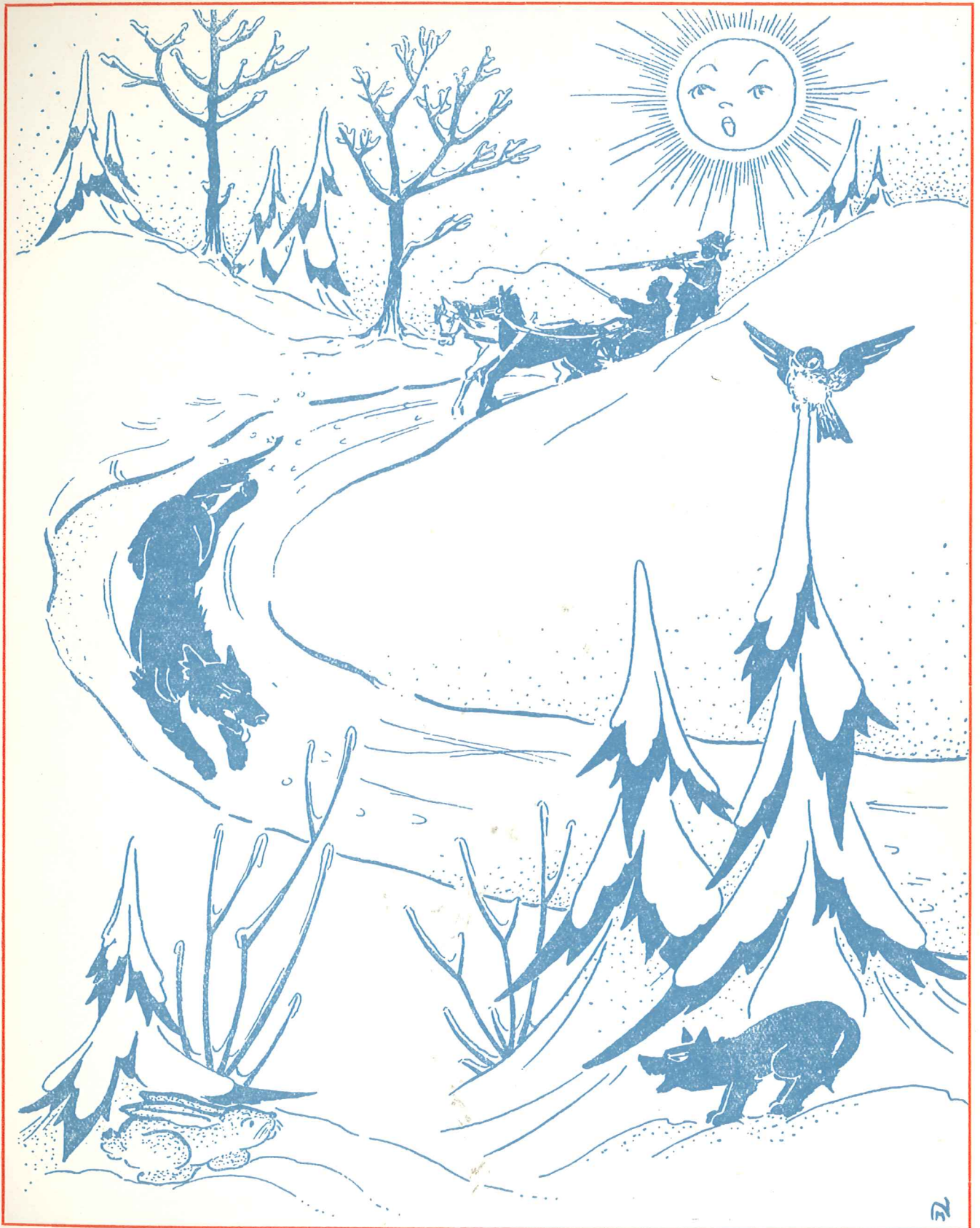

Наш Юрасик лещетар,
Лещетар,
Провалився в темний яр,
В темний яр.
Закопався в білий сніг,
В білий сніг,
Ледве встати чорний Бровко допоміг,
Допоміг.

Скочив Бровко: гав - гав - гав!
А потому перестав.
Хвостик сховав і замовк,
Бо із лісу вийшов - вовк.
Зайчик присів і завмер...
Що то станеться тепер?

Дзвоник дзвонить: дзінь-дзілінь.

Лине голос в далечінь.

Сунуть сани: чах-чах-чах.

На вовчика напав страх.

Їде на санках стрілець:

Буде вовкові кінець.

Вовк у ноги, аж шумить...

Білий сніг з дерев летить.

З М І С Т:

Прилетіла зима біла...

Стрибнула з кущів серна

Прокинулась вивірка у дуплі

Поза селом є лісок

Андрій злетів у долину

Наш Юрасик лещетар

Скочив Бровко: гав - гав - гав!

Дзвоник дзвонить: дзінь - дзілінь

1.10

